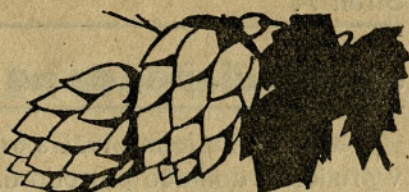
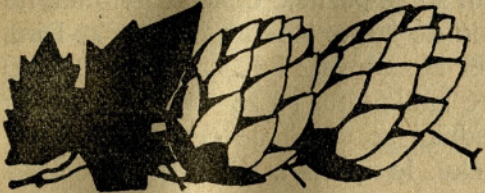

Slovenski hmeljar

Prvi slovenski strokovni list za hmeljarstvo

Izhaja štirinajstrednevno ♦ Naročnina Din 20.—, za inozemstvo Din 50.—; posamezna številka Din 2.— ♦ Uredništvo in uprava: Celje, Cankarjeva ul. 4, telefon 176

Leto VI

Celje, dne 27. septembra 1935

Štev. 19

Nadprodukcija

Znano je, da najbolj ubija ceno hmelja nadprodukcija. Kakor hitro namreč doseže hmelj nekoliko boljšo ceno, že se širi površina nasadov vsepovsod, hmelja je vedno več, nadprodukcija vedno večja in cene vedno nižje. Množina letošnjega svetovnega pridelka dokazuje, da se že zopet bližamo tej nesrečni nadprodukciji in s tem neizbežno tudi nizkim cenam, ki niti od daleč ne bodo krile pridelovalnih stroškov.

Po zadnjih cenitvah bo namreč letošnji pridelek hmelja znašal v Češkoslovaški 67.500 do 70.000 (lani 71.000) stofov, Nemčiji 93.500—104.000 (lani 67.000), Jugoslaviji 37.500 (lani 22.000), Poljski 22.500—25.000 (lani 18.500), Belgiji 12.500 (lani 11.150), Franciji 25.000 (lani 28.000), skupno žlahtnega hmelja na kontinentu torej 258.500—274.000 (lani 217.000), v Angliji 130.000—132.500 (l. 131.500) in Ameriki 219.000—220.000 (lani 204.000), svetovni pridelek torej 607.500—626.500 (lani 553.150) stofov.

Kakor razvidno, bo torej pridelek žlahtnega hmelja znašal letos 41.500—57.000 stofov več kakor lani, svetovni pridelek sploh pa 54.500—73.000 stofov več. Skoro povsod se je pridelalo hmelja letos več kakor lani, le v Češkoslovaški, Angliji in Franciji skoro prav toliko ali za malenkost manj. Ker pa se svetovna poraba hmelja za leto 1935/36 ceni na kakih 550.000 stofov, imamo že letos nad 50.000 stofov hmelja preveč, ki bo prodan ali neprodan tlačil ceno pridelku v prihodnjem letu. Sicer imamo res v prvi vrsti preveč grobega hmelja, toda tudi žlahtnega že pridelamo preko potrebe in ga zato moramo prodajati vedno ceneje, da na ta način vedno bolj izrinemo grobega tudi tam, kjer se je doslej še uporabljal.

Preprečiti nadprodukcijo hmelja je torej vsekakor glavna naloga svetovnega hmeljarstva, ako hočemo tudi v bodoče doseči za naš pridelek vsaj kolikor toliko primerne cene. V Nemčiji, Angliji in Češkoslovaški že zakonitim potom preprečujejo širjenje nasadov in prav tako potrebno je to tudi pri nas in v drugih hmeljarskih krajih. Prav pa je, da se tudi hmeljarji sami tega zavedamo in raje krčimo kakor pa širimo nasade, kajti največji strah hmeljarjev — nadprodukcija in z njo neizbežno združene nizke cene — že plava na obzorju kakor temen oblak. Istočasno pa tudi opazimo, da se zahteva vedno bolj le boljše in zlasti v barvi brezhibno gladko zeleno blago. Zato pa je za pametnega hmeljarja pot v bližnjo bodočnost jasno začrtana: posvetiti vso skrb zopet le kakovostni produkciji in ne množinski, kajti le priznajmo, zadnjih par let smo tozadevno zopet grešili. Neglede na vse drugo je prejkoslej gotovo, da bo prvovrsten, brezhibno gladko zelen, pravilno obran, skrbno prebran in posušen savinjski hmelj vedno dosegel tudi primerno ceno in prav lahko izdržal vsako konkurenco. S tem in le na ta način pa je tudi zajamčena bodočnost našega hmeljarstva.

Joh. Barth & sin:

O hmelju 1934/35

(Nadaljevanje.)

Glede ureditve pridelovanja in vnovčevanja hmelja je izšlo v Nemčiji več naredb (z dne 16., 20. in 24. VIII., 3. IX. in 29. X. 1934 ter 8. II. in 14. III. 1935), s 18. IV. 1935 pa se je pridelovalce in kupce združilo v »glavno zvezo nemškega pivovarskega gospodarstva«, ki je prevzela ureditev pridelovanja, vnovčenja in gibanja cen.

Ne ponujajte, da ne ubijete cene!

Ker je bila letina 1934 s 67.500 stofov kaj pičila v primeri z domačo potrebo 87.500 stofov pri produkciji piva 36.837.700 hl s 0,24 kg hmelja na 100 l, bodo zaloge hmelja v pivovarnah komaj segale preko začetka leta 1936.

Površina nasadov je znašala lani 8.600 ha in 700 ha, ki pa morajo letos zginiti, ter 900 ha mladih nasadov, ki bodo šele v nekaj letih dali polni pridelek. Pri tem stanju nasadov bi se moglo pridelati v normalnih letih (a 8,5) 79.000 stofov, dočim samo domače pivovarne rabijo 87.500 stofov. Pri tem pa ima hmelj iz Nemčije še mnogo dobrih kupcev v inozemstvu in je zato nerazumljivo, da se ni ugodilo zahtevam pivovarske industrije in trgovine ter površino nasadov povečalo in tako bolje prilagodilo potrebi domače porabe in izvoza. Ako se ne bo v kratkem površino nasadov povečalo in izvozne cene uredilo tako, da bodo izdržale vsako konkurenco, se bodo inozemski kupci polagoma navadili na hmelj drugih provenienc in dragocenih deviz za hmelj iz inozemstva ne bo več.

Na Češkoslovaškem se je rastlina v začetku dobro razvila, četudi je precej trpela od bolhačev in uši, ki so se prav zgodaj pojavile. Radi silne suše in vročine se je pričela sredi junija širiti hmeljska pršica, rastlina je zaostajala v razvoju in že v začetku junija odganjala v cvet. Šele v juliju je dobila rastlina zopet potrebno vlago, ki je tudi preprečila širjenje bakrenega paleža, tembolj, ker je postalo vreme tudi hladnejše. V začetku avgusta pa je izdatno deževalo in se je stanje nasadov še dobro popravilo. S podbiranjem se je pričelo že v začetku, glavno obiranje pa je trajalo od 18. do konec avgusta. Pridelek je bil v žateškem okolišu v barvi znatno boljši kakor leta 1934, vendar precej lažji, v Uštku pa v vsakem oziru slabši in prav tako v Roudnici, dočim je bilo v Dubi več dežja in zato pridelek boljši.

Površina nasadov je znašala v letu 1933 v ČSR skupno 10.267 ha, se povečala lani na 10.949 ha in letos na 11.000 ha.

Še v avgustu se je tržil predlanski žateški pridelek po 34–35 Kč (61–63 Din), prvi pridelek letnika 1934 pa po 36 Kč (65 Din) in se je cena kmalu ustalila na 26–36 Kč (46–65 Din), v oktobru pa dvignila na 32–40 Kč (57–72 Din) in pozneje na 45–47,50 Kč (81–85 Din), h koncu leta zopet nadovala na 39–44 Kč (70–79 Din), pričetkom letošnjega leta pa se zopet dvignila na 48–49,50 Kč (86–89 Din), potem pa zopet popustila na 44, 40, 35 (78, 72, 63 Din) in konec junija letos na 29–32 Kč

(52–57 Din). V Uštku je bila cena v začetku 23 do 28 Kč (41–50 Din) in varirala do srede septembra med 20–29 Kč (36–52 Din) in konec meseca med 22–30 Kč (39–54 Din); tedaj je bilo večino pridelka že prodanega in so se pozneje cene še dvignile na 26–32, 30–34 in do 40 Kč (46–57, 54–61, 72 Din), potem pa zopet nazadovale na 28–30 Kč (50 do 54 Din) in konec junija letos na 25–26,50 Kč (45 do 47 Din). V Roudnici so se gibale cene vzporedno z onimi v Uštku, le za 1–2 Kč (1,80–3,60 Din) nižje. V Dubi je bila začetna cena 19–22 Kč (34 do 39 Din) in se pozneje dvignila na 26 Kč (46 Din) in tudi do 30 Kč (54 Din).

Glede kakovosti se je pridelalo v ČSR lani la hmelja v Žalcu 30 %, Uštku 15 %, Roudnici 10 % in Dubi 20 %, Ila pa 55 %, 65 %, 50 % in 60 % ter slabšega 15 %, 20 %, 40 % in 20 %.

Izvozilo se je iz ČSR v času od 1. IX. 1932 do 31. VIII. 1933 skupno 61.684 stofov, od 1. IX. 1933 do 31. VIII. 1934 pa 46.716 in od 1. IX. 1934 do 31. V. 1935 še 52.131 stofov, uvozilo pa se v celem tem času ni — nič.

Razno

O gnojenju je izdala lično in poučno knjižico tvor-nica za dušik d. d. v Rušah pri Mariboru. Kdor se zanima za njo, naj se obrne naravnost na omenjeno tvrdko, ki mu jo pošlje brezplačno.

Pridelek hmelja v USA je znašal lani v Washingtonu na 2550 ha 47.089 stofov, v Oregonu na 9308 ha 88.562 in v Kaliforniji na 3035 ha 50.962, torej skupno na 14.893 ha 186.613 stofov, letos pa v Washingtonu na 2550 ha 51.370, v Oregonu na 10.522 ha 117.780 in v Kaliforniji na 2792 ha 50.011, skupno torej na 15.864 ha 219.161 stofov. V USA se je torej površina nasadov od lani na letos povečala za 971 (s 14.893 na 15.864) ha, pridelek pa za 22.548 (s 186.613 na 219.161) stofov.

Površina nasadov v Angliji se od lani na letos ni več zvišala. Glasom ugotovitve statističnega urada je namreč znašala predlani 6837, lani 7299 in letos 7284 ha.

Konsum piva na Poljskem pada. Dočim se je v letu 1929 iztočilo povprečno na osebo letno še 9 l piva, se ga sedaj komaj še 3 l.

Širjenje hmeljarstva v Rusiji. V letu 1936 nameravajo v Rusiji površino hmeljskih nasadov povečati za 1000 ha. Za hmelj, ki bo pridelan preko načrta, je vlada dovolila 10–15 % premije.

Francoski hmeljarji zahtevajo zvišanje uvozne carine za hmelj s 400 na 700 Frs in obvezne najnižje dopustne cene za domači pridelek. Kakor znano, francoska pivovarska industrija porabi mnogo več hmelja, kakor se ga pridelava doma in je zato tudi v Franciji ureditev vnovčenja hmelja po nemškem in angleškem vzorcu minimalnih cen prav lahko mogoča.

Počasi in previdno prodajajte!

Hmeljarska poročila

Savinjska dolina: Tekom zadnjih štirinajst dni je bila kupčija večinoma prav živahna. Zanimanja in povpraševanja za vse vrste blaga je bilo vedno več in so se tudi cene učvrstile ter dvignile. Tako se plačuje za izbrano prvovrstno in tudi v barvi brezhibno blago 27–30 Din za kg in čez, za prvovrstno 25 do 26 Din, za dobro srednje 23–24 Din, za srednje 21 do 22 Din in slabo srednje 18–20 Din za kg. Strogost v presoji kakovosti je močno popustila in so vse vrste blaga v navedenem okviru znatno napredovale v ceni; vsekakor pa poedini kupci kakovost raznih vrst blaga zelo različno presojajo. Tudi za cenejše in v barvi skvarjeno blago je mnogo zanimanja in tudi to napreduje v ceni. Računa se, da je prodanega iz prve roke že nad tričetrt letošnjega pridelka.

Vojvodina: Pri razmeroma bolj mirni kupčiji so cene nekoliko popustile in se plačuje za najboljšje blago 13–15 Din, za dobro srednje 10–12 Din in za srednje 8–9 Din za kg. Računa se, da je iz prve roke prodanega že nad polovico letošnjega pridelka.

Češkoslovaška: Tekom zadnjih štirinajst dni je bila kupčija v začetku prav živahna in so se cene v Žatcu dvignile do 66 Din za kg. Pozneje pa je zanimanje popustilo in prav tako tudi cene na 54–63 Din za kg, vse le boljše in najboljše blago. Presoja kakovosti je prav stroga in je več povpraševanja le za boljše in najboljše blago, za katero se izjemoma plača tudi še nad 63 Din, slabše pa se kupuje tudi pod 54 Din za kg. Računa se, da je v Žatcu prodanega iz prve roke že blizu polovice letošnjega pridelka, znamkovanega pa je doslej 2899 stofov. Tudi za lanski žateški hmelj je še nekaj zanimanja in se trži po 41–45 Din za kg. V Ulštoku in Roudnici so se cene najprej dvignile na 41 do 49 Din za kg, zadnji čas pa je kupčija zopet bolj mirna in so cene popustile na 40–45 Din za kg; prodanega iz prve roke je nad polovico letošnjega pridelka. Hmelj iz Dube notira 30–36 Din za kg. Da se za letošnji pridelek vzdrže na vsak način primerne cene, se te dni vrše na merodajnih mestih v Pragi pogajanja glede določitve dopustnih obveznih najnižjih cen.

Nemčija: Po končanem obiranju se je razvila takoj izredno živahna kupčija ter letos zopet, prav kakor lani, tudi pivovarne v obilni meri nakupujejo potrebno blago naravnost iz prve roke. V najboljših okoliših, Spalt, Tettnang in deloma Hallertau, je najboljše blago že razgrabljeno po najvišjih dopustnih cenah 106 Din za kg. Sicer pa se plačuje iz prve roke za Hallertau 70–95 Din, Hersbruck 60–77 Din, Aischgrund 70–81 Din, Jura 63–106 Din, Württemberg 63 do 77 Din, Baden 77–95 Din, Rheinpfalz 60–61 Din, Tettnang 84–106 Din in Spalt 95–106 Din za kg. Na tržišču v Nürnbergu pa se plačuje iz druge roke za Tettnang 106–113 Din, Hersbruck 62–74 Din in Hallertau 88–95 Din za kg. Računa se, da je prodanega iz prve roke že nad polovico letošnjega pridelka. Tudi nekaj bal lanskega hmelja se je še prodalo po 42 do 56 Din in predlanskega po 19–30 Din za kg. Kakor znano, so bile v Nemčiji za domačo porabo določene

Poravnajte naročnino!

obvezne najnižje in najvišje dopustne cene 70–106 odnosno 60–106 Din za kg; za izvoz pa bodo baje določene s 42–60 Din za kg.

Francija: Obiranje je v glavnem končano in pridelek glede množine vsekakor nekoliko manjši kakor lani. Tudi kakovost ponekod zaostaja za lansko, ker je prav zadnji čas napadla kobule sajavost. — Kupčija se je prav živahno razvila in se je prvočno plačevalo za alzaški hmelj po 34–43 Din za kg, kmalu pa so cene popustile na 23–32 Din za kg. Iz druge roke se trži najboljši alzaški hmelj še po 37–41 Din, Nord 20–22 Din in Burgund po 35 Din, vendar je tendenca mirna.

Poljska: Pri pretežno bolj mirnem zanimanju in povpraševanju se je kupčija polagoma razvila in so se cene ustalile na 14–29 Din za kg. Več povpraševanja je le za boljše in najboljše blago.

Belgija: Po uspehih obiranja sodeč letošnji pridelek v nobenem oziru ne bo zaostajal za lanskim. — Kupčija je še mirna. Letošnji pridelek notira Poperinghe za takojšnjo dobavo 15 Din in za poznejšo 16 Din, Alost pa 19–21 Din za kg. Tendenca je mirna.

Anglija: Obiranje bo v kratkem končano in, kakor izgleda, se ne bo pridelalo dosti manj kakor lani, glede kakovosti pa bo pridelek zelo različen. — Kupčija miruje, ker Hops Marketing Board še ni pričela z vnovčenjem, za starejše letnike pa ni zanimanja.

Amerika: Vsa poročila zakasnila.

Splošno: Za žlahtni hmelj je mnogo zanimanja in zlasti po gladko zelenem blagu, ki je že zelo redko, povpraševanje prav živahno. Izgleda, da se bodo cene polagoma ustalile in vedno bolj prilagodile sorazmerno raznim proveniencam.

Najvišje cene, dejansko plačane zadnji čas za 1 kg najboljšega hmelja raznih provenienc, so bile naslednje:

Nemčija (Spalt, Tettnang, Hallertau)	106 Din
Češkoslovaška (Žatec)	63 Din
Francija (alzaški)	34 Din
Jugoslavija (savinjski)	29 Din
Belgija (Alost)	17 Din

Za razvedrilo

O, ta voda!

»Da te ni sram, Srečko! Tako umazan mi sedeš za mizo! Brž, Mima, odpeljite ga v kopalnico in mu umijte obraz in roke!«

Zdajci se začuje v sobo pretresljivo vpitje:

»Mama, na pomoč! Zdaj mi umiva še vrat!«

Doslovno.

»Obtoženi ste, da ste Naceta vrgli skozi okno.«

»To čisto ne drži, gospod sodnik. Stvar je bila taka, da sva se malo sporekla, pa sem ga prijel za vrat, potegnil k oknu in ga držal nad ulico. On se je pa začel dreti, da bo poklical stražnika, če ga ne izpustim. No, in ker ne maram s policijo imeti nobene opravka, sem ga pač izpustil.«

Zahtevajte vedno najvišje dnevne cene!

Naročajte, čitajte, priporočajte in razširjajte prvi slovenski in prvi hmeljarsko-strokovni list v državi

SLOVENSKI HMELJAR

Zbirajte in prispevajte za tiskovni sklad, da se list še bolj razmahne in mu v sezoni omogočite tudi čim več posebnih izdaj!

Kmetje, meščani, trgovci, obrtniki!

Zavarovalnica slovenskega ljudstva je le

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Zavaruje:

1. proti požaru, strelji in plinski razstrelbi: poslopja vsake vrste, dograjena pa tudi med gradnjo, vse premičnine, pohištvo, zvonove, poljske pridelke **hmelj**, žito, krmo itd.;
2. proti razbitju in razpokam: zvonove, steklo;
3. v življenjskem oddelku: na doživetje in smrt, otroške dote, rentna in ljudska zavarovanja v vseh kombinacijah in posmrtninsko zavarovanje »KARITAS«;
4. sprejema nezgodna zavarovanja poedincev, društev, kolektivna delavska zavarovanja, potovalna zavarovanja, zavarovanja šoferjev, potnikov v avtu, zavarovanja zakonite dolžnosti jamstva v vseh oblikah, zavarovanja avtomobilov zoper poškodbo, požar in tatvino.

Za vsa pojasnila in nasvete v zavarovalnih zadevah se obračajte le na naše krajevne poverjenike po župnijah ter

v Celju

na podružnico Vzajemne zavarovalnice, palača Ljudske posojilnice, Vodnikova ulica 2, in

v Mariboru

na gosp. Franja Žebota, glavnega zastopnika Vzajemne zavarovalnice, Loška ulica števil. 10.

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje najbolje. Denar je pri njej naložen popolnoma varno. Za hranilne vloge jamči poleg rezervin hiš nad 5000 članov-posestnikov z vsem svojim premoženjem

Ljudska posojilnica v Celju

v novi, lastni palači

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

na voglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice